

[Finansministeren.]

pitalimport og efterspørgslen efter de indenlandske statslån steg, således at der nu er solgt 11 mia kr., hvoraf 5 mia kr. statsgældsbeviser.

Det var hensigten at gennemføre den statslige låntagning på en sådan måde, at der ikke opstod skadevirkninger på markedet for langfristede obligationer. Efter regeringens opfattelse er dette lykkedes, idet rentestigningen på det lange marked har været væsentlig mindre end på markedet for korte obligationer, hvor det statslige udbud er sket.

Det er regeringens opfattelse, at det også i det kommende finansår vil være nødvendigt at have mulighed for gennem salg af statslån at kunne opsuge den overskydende likviditet, som stammer fra det underskud på statsbudgettet, der er en følge af hensynet til beskæftigelsessituationen.

Når der ved nærværende lovforslag søges en forholdsvis stor bemyndigelse til salg af statsgældsbeviser, skyldes det dels, at der har været en stærk efterspørgsel efter disse papirer, dels, at det ujævne salg i 1976 også tvinger til skæv fordeling af det gensalg, der kan ske, efterhånden som statsgældsbeviserne indfries. Den yderligere bemyndigelse muliggør en udjævning af salget.

Som det har været tilfældet i indeværende finansår, vil salget ske i den takt, som man efter forhandling med Danmarks Nationalbank skønner det hensigtsmæssigt under hensyn til likviditetsudviklingen.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, tillader jeg mig at anbefale forslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Socialministeren (Eva Gredal):

Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Halvårlig regulering af dagpengenes højeste beløb, ændring af beskæftigelseskravet, ophævelse af aldersgrænsen i den frivillige sikring m. v.).

Lovforslaget indeholder forslag om:

- 1) Halvårlig regulering af dagpengenes højeste beløb pr. uge,
- 2) lempelse af mindre arbejdsgivers pligt til at betale dagpenge til nyansatte og
- 3) ophævelse af aldersgrænsen i den frivillige sikring m. v.

Dagpengemaksimum i forbindelse med syg-

dom er hidtil blevet reguleret én gang årligt pr. 1. april. Denne regulering sker på grundlag af timefortjenesten for alle arbejdere inden for håndværk og industri i hele landet i april kvartal året forud. Dette betyder f. eks., at der ved reguleringen pr. 1. april 1977 sker en forhøjelse af dagpengenes højeste beløb på grundlag af lønudviklingen fra april kvartal 1975 til april kvartal 1976. Det vil sige, at reguleringen finder sted på baggrund af den lønudvikling, der er sket 1-2 år før reguleringstidspunktet. Der er således tale om et efterslæb ved reguleringen af dagpengene. Dette efterslæb i reguleringen vil i nogen grad blive formindsket ved ændring fra årlig til halvårlig regulering. I 1975 blev der indført halvårlig regulering af det generelle maksimum for arbejdsløshedsdagpenge. Derfor stiller regeringen nu forslag om halvårlig regulering af sygedagpenge. Merudgiften for staten er anslået til 15 mill. kr. på årsbasis.

Som led i februarforliget fremsætter regeringen forslag om lempelse af mindre arbejdsgivers pligt til at betale dagpenge til nyansatte. Ændringen sigter først og fremmest mod en forøgelse af beskæftigelsen og skal altså stimulere de mindre arbejdsgivere til at foretage flere nyansættelser. Lempelsen består i, at de mindre arbejdsgivere ikke skal have pligt til at betale nyansatte dagpenge i sygdomstilfælde, som indtræffer inden for de første tre uger af ansættelsen. I dag indtræder dagpengeforpligtelsen normalt efter 1 uges beskæftigelse, når det drejer sig om heltidsansatte.

Samtidig sker der administrativt en udvidelse af adgangen til at blive fritaget for pligten til at betale dagpenge i arbejdsgiverperioden ved tegning af forsikring. Denne forsikring kan i dag tegnes af alle arbejdsgivere, hvis samlede lønsum i 1975 var under 662.000 kr. Denne grænse fordobles, så alle arbejdsgivere med en samlet lønsum på under 1.324.000 kr. i 1975 kan forsikre sig mod dagpengeforpligtelsen.

Merudgiften ved lempelse i de mindre arbejdsgivers dagpengepligt er anslået til godt 10 mill. kr. Fordobling af lønsumsgrænsen og dermed udvidelsen af kredsen af arbejdsgivere, der kan tilslutte sig forsikringsordningen, medfører ingen merudgifter for det offentlige, da ordningen økonomisk hviler i sig selv.

Regeringen finder grundlag for at ophæve den bestemmelse, som afskærer selvstændige erhvervsdrivende og husførende personer over 50 år fra at blive optaget i den frivillige dag-

[Socialministeren.]

pengeordning. Selvstændige erhvervsdrivende skal for fremtiden kunne sikre sig dagpenge i de første fem uger uanset alder på tilmeldings-tidspunktet. Det samme gælder husførende personer, som kan sikre sig ret til dagpenge fra ottende sygedag.

Samtidig med det her fremsatte lovforslag stilles der forslag om ændring i pensionsbeskatningsloven, således at fradragsretten for bidraget til den frivillige dagpengesikring bortfalder. Bidraget har hidtil været fradragsberettiget inden for 3.000 kr.s grænsen. Regeringen foreslår som konsekvens af ophævelse af fradragsretten en reduktion af bidraget til den frivillige dagpengesikring. Bidraget dækker i dag $\frac{3}{4}$ af udgifterne til ordningen. Regeringen finder, at bidraget fremover skal fastsættes således, at det dækker $\frac{3}{8}$ af udgifterne til henholdsvis sikringen for de selvstændige erhvervsdrivende og de husførende personer.

Videre foreslås, at de to frivillige sikringsordninger fremover skal have adskilt økonomi, således at bidraget fastsættes for hver ordning for sig.

Ved en uændret tilslutning til ordningerne vil nettoudgifterne for dagpengefonden være 13 mill. kr. på årsbasis, som modsvares af øgede skatteindtægter. Af disse skatteindtægter skønnes ca. 7 mill. kr. at tilfalde staten og ca. 6 mill. kr. kommunerne.

Samtidig benytter regeringen lejligheden til at foreslå nogle mindre ændringer, overvejende af teknisk og redaktionel karakter. Jeg kan i denne forbindelse henvide til bemærkningerne til forslaget.

Ikrafttrædelsen foreslås til 1. juli 1977, således at den halvårslige dagpengeregulering første gang får virkning 1. oktober 1977.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til fiskeriministeren af Bjørn Poulsen (SF), Lars Emil Johansen (SF) og Ebba Strange (SF):

»Hvilke oplysninger kan fiskeriministeren give om de fremtidige beskæftigelsesmuligheder i fiskerierhvervet?«

(Forespørgsel nr. I. Anmeldt 3/3 77. Fremme af foresp. vedt. 8/3 77).

Formanden:

Taletiden er aftalt til 15 minutter for ordførerne i første omgang.

Ordføreren for forespørgerne (Bjørn Poulsen) (SF):

Fiskeriet er jo et meget vigtigt dansk erhverv. Det beskæftiger mange mennesker, såvel i selve fiskeriet som på fabrikkerne i land i salgs- og i transportleddet. Det skaber som eksporterhverv en stor valutaindtjening og giver dermed sit bidrag til løsning af betalingsbalanceproblemerne. Fiskeriet er kort sagt et meget vigtigt erhverv.

Dette erhverv er nu på vej ind i store vanskeligheder. Vanskelighederne skyldes de senere års overfiskning, selv om det kan være svært at erkende for mange fiskere, at den meget store stigning i industrifiskeriet har gjort, at det er nået op på et niveau, der ikke er holdbart. Vanskelighederne skyldes endvidere indførelse af 200 sømils økonomiske zoner. Det har nødvendiggjort, at Danmark har måttet gå ind i de mest omfattende internationale forhandlinger, vi nogen sinde har været med til på fiskeriområdet.

De vanskeligheder, fiskeriet er på vej ind i, har været til at forudse og dermed til at foregribe. Vi har længe vidst, at industrifiskeriet var på vej ud over den yderste grænse. Vi har i flere år været klar over, at de 200 sømils økonomiske zoner ville komme. Alligevel har den socialdemokratiske regering intet gjort for at foregribe disse problemer, siden den trådte til i 1975. Denne passive holdning må nu i sidste øjeblik erstattes af en mere aktiv. Situationen er alvorlig, og klokken er ved at falde i slag. Det er derfor, SF har rejst denne forespørgsel.

Der er især to problemer, vi må have rede på:

1) Vi må have rede på, hvordan regeringen bedømmer den internationale situation og de internationale forhandlinger. Hvordan vil det gå i resten af 1977? Hvordan vil det gå efter 1977? For øjeblikket kan man karakterisere situationen med ordene: alt flyder.

2) Vil regeringen nu føre en fiskeripolitik? De i høj grad udefra kommende vanskeligheder, der rammer fiskeriet, kan og bør erhvervet ikke stå alene med. Samfundet må hjælpe. Solidariteten gælder også her. Samfundets indsats bør være den, at der nu formuleres en fiskeripolitik, som skaber en holdbar basis for er-